

Странке и покрети у опозицији имају међусобне разлике, али у време катастрофалног режима треба да се уједине око борбе за демократију, каже у интервјуу за ДВ потпредседница Народне странке Санда Рашковић Ивић.

Ви сте сада потпредседница новоформиране Народне странке, чији је председник Вук Јеремић. Можете ли да ми разјасните – ко је од Вас двоје променио свој став о евроинтеграцијама и да ли је та странка сада за или против?

Нико није променио став. Наиме, ја сам остала евроскептик, а господин Јеремић је и даље еврореалиста. У самој странци влада став да се не заузима неко одређено мишљење о питању прикључења Србије Европској унији зато што је то још јако дугачак и, пре свега, тотално неизван пут.

Значи ако сада буду парламентарни избори и ја гласам за вас, не знам да ли сам гласао за наставак евроинтеграција или обуставу преговора?

Не морате да гледате ствари тако црно-бело. Свима је потпуно јасно да је тај пут Србије у ЕУ јако далек и дугачак. Нисам ја евроскептик зато што сам антиевропејац. Пре свега ценим оне европске вредности као што су слобода медија и владавина права и волела бих да и у Србији тако нешто постоји. Међутим, ЕУ затвара очи управо пред тим темељним европским вредностима, а инсистира на предаји Косова.

Како се у Србији излизао цео политички континуум, па не знамо баш где су левица и десница, тако је фраза постала и оно да је неко „странка центра“. То сада тврдите и Ви из Народне странке. Шта то значи?

То значи да бисмо по питањима националног интереса и државотворности могли да се сврстамо ка конзервативним странкама. С друге стране, што се тиче владавине права, права радника и могућности школе и здравља за све – ту смо мало више са леве стране, тако да бисмо могли да се дефинишемо као странка центра.

Мислите да се у Србији отворио простор који сте покривали у Вашој бившој странци док је њу водио Војислав Коштуница?

Да, у Србији је тај простор отворен и у њега је ушла Народна странка.

Какав је уопште смисао овога о чему смо причали – политичко позиционирање, идеологије, програми – када добар део опозиције у који и Ви спадате понавља да сви треба да се уједине?

Кад имате хаварију, катастрофу, поплаву, онда у шумском свету на истом деблу спас налазе и фазан и лисица који иначе не би у нормалним ситуацијама могли да буду заједно. Тако је и овде: сматрамо да је ово један од најгорих режима које смо имали, да употребим Вучићев речник, „у историји Србије“. Сматрамо да је потребан широки фронт опозиције, сабирање око онога што нас спаја. Истина је да нас многе ствари раздвајају, али има још више онога што нас спаја, пре свега борба за демократију, људска и радничка права, слободу медија, бољи стандард грађана. Поготово у Београду нема ниједног разлога да опозиција не буде заједно.

Да искористим Вашу слику о лисици и фазану – на таквој заједничкој листи опозиције би се у Скупштину Града увукли и фазанчићи, дакле□ политичке опције које реално немају шансе ако иду саме. Како ћете гарантовати грађанима да се одмах после избора нећете распасти у групице која вуку на разне стране?

Мислим да наш договор не сме да буде само једнократан и за један дан по систему хајде да победимо власт па куд који мили моји. Треба да направимо међусобни уговор, а и уговор са народом око тога шта желимо да постигнемо. Пре свега ко ће бити наш кандидат за градоначелника, ко ће бити његов тим, шта тај тим жели да постигне, а све у одређеном року. Ако направимо такав договор неће бити страха да ће се опозиција распасти, да ће свако да крене на своју страну и продаје се коме стигне.

Знам да ми вероватно нећете рећи, али ипак питам: да ли је сигурно да идете на истој листи са Покретом слободних грађана? И да ли сте наговорили Ђиласа да се кандидује?

Постоји стална и јако добра комуникација господина Јеремића и господина Јанковића. У суботу ћемо имати заједнички састанак двају председништава где ћемо разговарати о низу тема, а једна од њих ће сигурно бити и кандидат кога бисмо желели да подржимо на изборима. Мислим да се приближава време да се изађе са кандидатом. Занимљиво је да нико – наравно, знам ко сте Ви па не мислим на Вас – не пита Српску напредну странку ко ће бити њен кандидат за градоначелника. Јер тамо је кандидат за све позиције Александар Вучић па после грађани добију оног кога он извуче из лото-бубња.

Има тога и у опозицији. Рецимо из покрета Доста је било кажу да не треба у први план истицати кандидата јер то нису избори за градоначелника него за Скупштину града.

Рекла сам своје мишљење које ћу заступати. Наравно, жена сам која је склона договору и демократа по суштини па ћу се повинovati ставу већине ако она мисли другачије. Али мислим да је добро да људи знају за кога гласају, какав ће бити његов програм и тим.

Опозиција више прича о колонама него о својим идејама за Београд. Признајем, и ми новинари смо криви јер о томе више питамо. Можете ли да лоцирате три главне ствари које бисте променили у Београду?

Београд треба да добије другачији транспорт, а то је могуће једино преко метроа. Потом никако не треба продавати ПКБ већ од њега направити башту и хранилиште Београда и не само Београда. Као што српски сељаци кажу, њива испред куће се не продаје, а ПКБ

није њива испред куће него њива у самој кући. Треће, боља доступност здравствене заштите и вртића за Београђане.

Почео је и дијалог о Косову, сада као званично. Ви сте се у оквиру дебате по медијима заложили за одржавање замрзнутог конфликта па је СНС то у једном саопштењу назвао идиотском идејом, а Вас оптужио да носите скупе бунде. Има ли ту дијалога?

СНС тако позове на изјашњавање, а онда када кажете нешто што њиховим ушима није мило не добијете противаргументе него мазање блатом. То је њихов модус операнди, негативна кампања блаћења која страшно личи на стаљинизам. Надам се да ће људи препознати колико је то бесмислено и надасве опасно.

(Дојче веле)